

ความเชื่อในพระพุทธศาสนากับนักโทษประหาร :
กรณีศึกษาเรือนจำกลางบางขวาง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

Belief in Buddhism and Inmates : A case study of Bangkok Central Prison,
Muang District, Nonthaburi Province

ณทจรรย์ สุมณฑา¹ ธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม²

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต

brownie750@hotmail.com

² คณบดีสถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

thamavit.t@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความเชื่อในพระพุทธศาสนากับนักโทษประหาร : กรณีศึกษาเรือนจำกลางบางขวาง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า (1) เป็นการกระทำความผิดครั้งแรกทุกคน และปัจจัยของการกระทำความผิด เกิดจากการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ทำผิดศีล การควบคุมตนเองต่ำ และความโลภ (2) นักโทษประหารทุกคนกล่าวว่าครอบครัวมีความสำคัญและมีผลต่อการเจริญเติบโตทางด้านจิตใจของเด็ก ความรักและกำลังใจจากครอบครัวนั้นสำคัญมาก โดยเฉพาะยามที่ไม่เหลือใคร สิ่งสุดท้ายที่ยังอยู่เคียงข้างเราเสมอ คือ ครอบครัว (3) นักโทษประหารโดยส่วนใหญ่มีความเชื่อและความผูกพันกับศาสนาพุทธ แต่การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากอารมณ์ชั่ววูบ ขาดสติ รวมถึงการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น นักโทษประหารบางรายยอมรับด้วยตนเองว่า ตนเป็นคนไม่ดี และเคยไม่เชื่อเรื่องคำสอนธรรมะ แต่เมื่อได้รับโทษเข้ามาอยู่ในคุกก็ทำให้เห็นความจริงของชีวิตและเข้าใจแล้วว่า ธรรมะพระพุทธศาสนาที่ครอบครัวเคยอบรมสั่งสอนนั้นเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้อง ธรรมะพระพุทธศาสนามีความสำคัญและยังมีความจำเป็นสำหรับสังคมไทย และ (4) ข้อคิดคติเตือนใจจากนักโทษประหาร คือ การให้ความสำคัญกับครอบครัว การเลิกคบคน การควบคุมอารมณ์ การรักษาศีล 5 เรียนให้สูงและตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และอำนาจความยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรม ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความเชื่อ, พระพุทธศาสนา, นักโทษประหาร, การกระทำความผิด, ครอบครัว

ABSTRACT

The aim of this study was to study The Belief in Buddhism and Inmates: A case study of BangKwang Central Prison, Muang District, Nonthaburi Province. This study found that (1) a inmates were the first offense, Factors of offense were Social Association, Immorality, Low Self-Control and Avarice. (2) all inmates were emphasized that the attachment in family affect to children to be a good person in future. Love and Support from family is the most important, Especially when no one left but family always on the side. (3) Most of inmates were believing and attached in Buddhism but the offense originated from Emotion for a short while, Unreasonable and Social Association. Some of inmate confessed to his immoral and did't believe in Dharma before. But when he came to the penalty, he has great faith in Dharma and Buddhism. Dhamma teachings are true and still necessary for Thai's society. (4) The Motto and Suggestion from inmates are Give more Important to Family, Choosing a Quality of Relationship, Self-Control, Practice in Five Precepts of Buddhism, Learn a lot and Learning with attention and The Power of Justice System.

Keywords: Belief, Buddhism, Inmate, Offense, Family

1. บทนำ

ปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันมีความรุนแรงและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น แม้มีหน่วยงานหลายฝ่ายพยายามช่วยกันหาทางแก้ไขป้องกัน แต่ปัญหาอาชญากรรมก็ยังคงมีความรุนแรงมากขึ้น เดิมซึ่งปัญหานี้ภาครัฐและประชาชนควรตระหนักถึงต้นตอสาเหตุอันเป็นบ่อเกิดแห่งพฤติกรรมกระทำผิด มิใช่เพียงแต่การแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเมื่อยามที่ปัญหาได้เกิดขึ้นแล้วเท่านั้น แต่ควรณรงค์แก้ไขที่สาเหตุ เช่น ครอบครัว อันเป็นบ่อเกิดหล่อหลอมสมาชิกในสังคม ความรัก การอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังจริยธรรม และการเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นหน้าที่หลักของครอบครัว ครอบครัวมีส่วนสำคัญอย่างมากในการกำหนดพฤติกรรมบุคคลในอนาคต เด็กจะเติบโตมาเป็นคนดีมีคุณภาพหรือเป็นผู้กระทำความผิดย่อมขึ้นอยู่กับครอบครัว

ประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาหลัก คนไทยมีความผูกพันกับพุทธศาสนามานานนับหลายร้อยปี หากกล่าวถึง ศील 5 คนไทยส่วนใหญ่ย่อมทราบกันดี แต่อาชญากรรมก็ยังคงทวีความรุนแรงขึ้น เช่นกรณีข่าว ลูกชายอายุ 36 ปี คลั่งยา ทำร้ายแม่จนเสียชีวิต ผู้เป็นแม่สั่งเสียก่อนตายว่าอย่าแค้นความเพราะกลัวลูกติดคุก ในประวัติพบว่า ลูกชายคนนี้ชอบเสพยาบ้ายาไอซ์ ชอบดื่มสุรา และมีพฤติกรรมทำร้ายร่างกายแม่ของตนเป็นประจำ (ข่าวสด, 2560) ซึ่งนี่เป็นเพียงส่วนเดียวจากคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทุกวันนี้จำนวนมาก ทั้งนี้ยังพบว่า สถิตินักโทษประหารเรือนจำกลางบางขวาง จ.นนทบุรี มีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยเดือนเมษายน ปี 2560 มีจำนวน 275 คน (มติชนออนไลน์, 2560)

ต่อมาภายในปีเดียวกัน เดือนกันยายน ปี 2560 เพิ่มเป็น 286 คน จำแนกตามศาสนา พบว่า นับถือ พุทธ 248 คน อิสลาม 23 คน และคริสต์ 15 คน (ฝ่ายทะเบียนเรือนจำกลางบางขวาง, 2560)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความเชื่อในพระพุทธศาสนากับนักโทษ ประหาร ณ เรือนจำกลางบางขวาง จ.นนทบุรี เพื่อทราบถึงสาเหตุการกระทำผิด ความผิด คบครอง และ ความเชื่อในพระพุทธศาสนาของนักโทษประหาร เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการ ลดปัญหาการก่ออาชญากรรมต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสาเหตุของการกระทำผิด ความรู้สึก กระบวนการคิด และองค์ประกอบ อื่นๆ ที่นำไปสู่การกระทำผิดของนักโทษประหาร
- 2.2 เพื่อศึกษาการได้รับความรัก ความผูกพันจากครอบครัว และการได้รับการปลูกฝัง ความเชื่อในพระพุทธศาสนาในวัยเด็กของนักโทษประหาร
- 2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักโทษประหารเรือนจำกลางบางขวาง อ.เมือง จ. นนทบุรี จำนวน 6 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) นักโทษประหารระดับชั้นเด็ดขาด 2) อายุ 30 ปีขึ้นไป 3) นับถือศาสนาพุทธ คัดเลือกโดยเจ้าหน้าที่ผู้คุมเรือนจำเป็นผู้คัดเลือกให้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตำรา แนวคิดทฤษฎี และเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงทำการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขอยู่เป็นระยะ เมื่อทำการสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการนำ แบบสัมภาษณ์ที่ได้สร้างไว้เข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

3.3 การเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการยื่นหนังสือขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูล สัมภาษณ์ พร้อมทั้งแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้ทำการสร้างไว้ ณ กรมราชทัณฑ์ จ.นนทบุรี เมื่อได้รับ การอนุญาตให้เข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการนัดวันและเวลาเพื่อเข้าเก็บข้อมูล สัมภาษณ์ ณ เรือนจำกลางบางขวาง อ.เมือง จ.นนทบุรี

3.4 รายละเอียดการเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ.2560 ผู้วิจัยได้เข้าเก็บ ข้อมูลสัมภาษณ์กับนักโทษประหาร ณ สถานที่ เรือนจำกลางบางขวาง อ.เมือง จ.นนทบุรี เวลา 9 โมงเช้า โดยเจ้าหน้าที่ผู้คุมเรือนจำได้อำนวยความสะดวกจัดห้องรับรองเป็นห้องกระจกใสรอบด้านเพื่อ การเก็บข้อมูลสัมภาษณ์และมีเจ้าหน้าที่ผู้คุมเรือนจำคอยติดตามดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ตลอดเวลา

3.5 การวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ และ งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งผู้วิจัยทำการสรุปตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัยโดยใช้วิธีการอธิบายตามระเบียบขั้นตอนและเนื้อหารายละเอียดที่ได้จัดวางไว้

4. ผลการวิจัย

จากการสัมภาษณ์นักโทษประหารระดับชั้นเด็ดขาด จำนวน 6 คน ทำให้ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ปัจจัยของการกระทำความผิด

1) นักโทษประหารที่เข้ามาให้ข้อมูลสำคัญกำลังได้รับโทษจำคุกคดีความผิดต่อชีวิตจำนวน 4 คน และคดียาเสพติด จำนวน 2 คน และเป็นการกระทำผิดครั้งแรกทุกคน

2) นักโทษประหารโดยส่วนใหญ่มีสาเหตุการกระทำผิดจาก (1)การคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น (2)การทำผิดศีล (3)การควบคุมตนเองต่ำ และ (4)ความโลภ ตามลำดับ

3) นักโทษประหารโดยส่วนใหญ่ไม่ได้คำนึงถึงโทษทางกฎหมายก่อนที่จะกระทำผิด เพราะช่วงเวลาที่กระทำผิดนั้น เป็นเพียงช่วงอารมณ์วูบเดียว

4) นักโทษประหารบางราย ตกเป็นผู้กระทำผิดโดยไม่รู้ตัว

5) นักโทษประหารบางราย ไม่มีความรู้ทางกฎหมายทำให้ต้องได้รับโทษสถานหนัก

4.2 ลักษณะและความสำคัญของครอบครัว

1) นักโทษประหารที่มาจากลักษณะครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) หรือมีสามีเดียวภรรยาเดียว มีจำนวน 3 คน และมาจากลักษณะครอบครัวหลายภรรยา (Polygamous) จำนวน 3 คน

2) นักโทษประหารโดยส่วนใหญ่เป็นลูกคนสุดท้าย

3) นักโทษประหารที่มาจากลักษณะครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) มักมีลักษณะขณะตอบคำถามค่อนข้างนิ่ง ดูมีความหวัง มีกำลังใจ และรายได้ในครอบครัวเพียงพอ

4) นักโทษประหารที่มาจากลักษณะครอบครัวหลายภรรยา (Polygamous) มักมีลักษณะขณะตอบคำถาม ค่อนข้างตื่นตัว แม้จะมีการให้ข้อมูลในแง่ดีแก่ครอบครัวตนเองแต่ก็จะพบว่ามีความรู้สึกน้อยใจ ขาดความรักความเข้าใจ บางรายขาดความมั่นใจในตนเอง และรายได้ในครอบครัวไม่เพียงพอ

5) นักโทษประหารทุกคนต่างให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันว่า ความรักความผูกพันของครอบครัวนั้นมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของเด็กเป็นอย่างมาก

4.3 ความเชื่อในพระพุทธศาสนา

1) นักโทษประหารโดยส่วนใหญ่เคยได้รับการปลูกฝังคำสอนทางพระพุทธศาสนาในวัยเด็ก

2) นักโทษประหารโดยส่วนใหญ่เชื่อในเรื่องผลของกรรมอันเป็นผลจากการกระทำที่เคยทำไว้ โดยเฉพาะเมื่อต้องเข้ามารับโทษภายในเรือนจำ ยิ่งทำให้เชื่อในเรื่องผลของกรรมมากขึ้น

3) นักโทษประหารบางราย ยอมรับว่า ในวัยเด็กเคยมีความเชื่อในพระพุทธศาสนา เนื่องจากพระในสมัยก่อนจะกระทำกิจวัตรประเพณีปฏิบัติด้วยความเข้มงวด แต่เมื่อเติบโตมาเห็นพระในปัจจุบันประเพณีปฏิบัติไม่เป็นที่น่าเคารพเลื่อมใส จึงทำให้ความเชื่อที่เคยมีมาลดน้อยลง

4) นักโทษประหารบางรายให้ข้อมูลไปในทิศทางที่สอดคล้องกันว่า แม้นตนจะพลาดพลั้งกระทำผิดไปแล้วนั้น แต่ผลจากการเคยได้รับการปลูกฝังคำสอนของพุทธศาสนาในวัยเด็กที่ผ่านมา

ช่วยให้ตนสามารถมองเห็นความจริง นำมาแก้ไขและฟื้นฟูสภาพความรู้สึกภายในจิตใจให้กลับมาเป็นปกติได้เร็วขึ้น

5) นักโทษประหารทุกคนต่างให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันว่า หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนายังมีความสำคัญและยังมีความจำเป็นต่อสังคมไทย เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ช่วยในเรื่องจิตใจของคนได้ดี

4.4 ข้อคิดที่อยากแบ่งปันกับสังคมภายนอก

1) อารมณ์เป็นบ่อเกิดของปัญหา เมื่อเกิดปัญหาต้องมีสติ นับ 1 ถึง 100 เพื่อให้ใจเย็นลง

2) การคบคนสามารถนำพาชีวิตเราให้ขึ้นสูงหรือลงต่ำได้ จึงเลือกคบคนดี

3) ครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง ภรรยาและลูก สำคัญที่สุด ผู้อื่นนอกจากนี้เขาเหล่านั้นล้วนต้องไปมีความรับผิดชอบครอบครัวตนเอง เมื่อยามที่ต้องเผชิญปัญหา ครอบครัว คือ สิ่งสุดท้ายที่อยู่เคียงข้างและคอยเป็นกำลังใจให้เรากลับมาเริ่มต้นใหม่มีชีวิตที่ดีอีกครั้ง จึงให้ความสำคัญกับครอบครัว

4) ครอบครัวที่ดี มีความรัก ความเข้าใจ การดูแลเอาใจใส่ที่เหมาะสม จะทำให้เด็กโตมาเป็นคนดี

5) การศึกษาหาความรู้ ช่วยให้คนเป็นคนดี มีคุณภาพ มีชีวิตในอนาคตที่ดีและช่วยลดปัญหาสังคม

6) การรักษาศีล 5 และปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา จะช่วยให้คนมีจิตใจที่ดี ปัญหาสังคมและการก่ออาชญากรรมก็จะลดน้อยลง

7) กระบวนการยุติธรรมไทยควรมีการปรับปรุงการทำงานให้มีความเป็นธรรมและพิจารณาข้อกฎหมายให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

5. อภิปรายผล

5.1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดการกระทำความผิด

อันดับที่ 1 การคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น

สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของ Edwin Sutherland (1947) ที่กล่าวว่า การคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นนำมาซึ่งการเรียนรู้ ความใกล้ชิด ไว้วางใจกัน ทำให้การก่ออาชญากรรมเกิดได้ง่ายยิ่งขึ้น

อันดับที่ 2 ทำผิดศีล

สอดคล้องกับหลักการปฏิบัติศีล 5 ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของเบญจศีลและเบญจธรรม ทั้งยังเกี่ยวข้องกับทฤษฎีพันธะทางสังคม (Social Bonding Theory) ของ Travis Hirschi (1961) ในเรื่องของความผูกพัน (Attachment) และการเข้าร่วม (Involvement) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีความผูกพันกับครอบครัวหรือบุคคลอื่น และใช้เวลาหมดไปกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือกิจกรรมทางสังคม จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการก่ออาชญากรรมน้อย

อันดับที่ 3 การควบคุมตนเองต่ำ

สอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-Control Theory) ของ Hirschi & Gottfredson (1990) ที่กล่าวถึงความแตกต่างของบุคคลที่จะระงับหรือควบคุมตนเองไม่ให้ประกอบอาชญากรรม

อันดับที่ 4 ความโลภ

สอดคล้องกับทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory) ของ Robert Merton (1938) ที่กล่าวว่า สภาพสังคมและค่านิยมสังคมมีอิทธิพลทำให้บุคคลตัดสินใจประกอบอาชญากรรมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการและการยอมรับจากสังคม

5.2 ลักษณะและความสำคัญของครอบครัว

ลักษณะครอบครัว พบว่า นักโทษประหารมาจากลักษณะครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) 3 คน และลักษณะครอบครัวขยาย (Extended Family) 3 คน สอดคล้องกับทฤษฎีครอบครัว ของ George Peter Murdock (1949) ที่กล่าวว่า ลักษณะครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมความรู้สึกของบุคคล

ความสำคัญของครอบครัว พบว่า นักโทษประหารทุกคนต่างให้ความสำคัญกับครอบครัว ครอบครัวมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางจิตใจของเด็ก ทำให้เด็กโตมาเป็นคนดี ความรักและกำลังใจจากครอบครัวสำคัญมาก โดยเฉพาะเมื่อยามพลัดพลัดไม่เหลือใคร สอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันในครอบครัว ของ John Bowlby (1907-1990) และ Mary Ainsworth (1913-1999) ที่กล่าวว่า ความผูกพันทางอารมณ์ที่มั่นคงเป็นสิ่งที่มีมนุษย์แสวงหาและต้องการไปตลอดชีวิต และจะยิ่งเป็นที่ต้องการมากขึ้นเมื่อยามที่มีความเครียดหรือความกดดัน

5.3 ความเชื่อในพุทธศาสนา

พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความเชื่อความผูกพันกับพุทธศาสนา แต่การกระทำที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากอารมณ์ชั่ววูบ ขาดสติ และการคบหากับผู้อื่น บางรายยอมรับว่าเคยไม่ค่อยเชื่อเรื่องธรรมะหรือคำสอนในพุทธศาสนา แต่เมื่อได้เข้ามาอยู่ในคุกแล้วจึงทำให้ตนรู้ว่า ธรรมะที่พระพุทธเจ้าทรงสอนนั้นเป็นเรื่องจริง ท้ายที่สุดแล้ว นักโทษประหารทุกคนต่างกล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่า ธรรมะหรือหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนายังมีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคมไทย หากสังคมไทยขาดธรรมะทางพระพุทธศาสนาไป สังคมไทยจะต้องวุ่นวายแน่นอน

5.4 ข้อคิดที่อยากแบ่งปันกับสังคมภายนอก

พบว่า นักโทษประหารต่างให้ความสำคัญมากที่สุดนั่นคือ ครอบครัว รองลงมาคือการเลือกคบคนหรือการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น, การควบคุมสติและอารมณ์, การรักษาศีล 5, การศึกษาเล่าเรียน และสุดท้าย อำนาจและความยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรม ตามลำดับ สอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันในครอบครัวของ John Bowlby (1907-1990) และ Mary Ainsworth (1913-1999), คุณสมบัตินักโทษที่มีคุณภาพของ Stinnett N. (1983), ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Edwin Sutherland (1947), ทฤษฎีการควบคุมตนเอง ของ Hirschi & Gottfredson (1990), หลักศีล 5 ของพุทธศาสนา, ทฤษฎีพันธะทางสังคม ของ Travis Hirschi (1961) และแนวคิดเหตุผลที่ทั่วโลกให้ความสำคัญกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต

6. บทสรุป

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ทั้ง 3 ข้อในข้างต้น โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สาเหตุการกระทำผิดของนักโทษประหารชั้นเด็ดทั้ง 6 คน โดยส่วนใหญ่เกิดจากการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น เพราะความรัก ความสนิทสนม รวมถึงการถูกหลอกลวงด้วยคำพูดที่ดูดีน่าเชื่อถือ รองลงมาคือ การทำผิดศีล ชาติศีลธรรม ไม่รักษาศีล 5 ให้บริบูรณ์ทั้งที่นับถือศาสนา พุทธ ทั้งยังขาดการควบคุมสติ ขาดการควบคุมตนเอง ด้วยอารมณ์โกรธแค้น มุ่งเอาชนะ และสุดท้าย ความโลภ อยากครอบครองวัตถุ อยากมีชีวิตที่ดีขึ้น แต่ใช้วิธีบรรลุเป้าหมายในทางที่ผิด

2. นักโทษประหารชั้นเด็ดขาดทั้ง 6 คน มาจากครอบครัวทั้งในลักษณะครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) และลักษณะครอบครัวหลายภรรยา (Polygamous) นักโทษประหารทุกคนต่างให้ความสำคัญของครอบครัว กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่า ครอบครัวสำคัญที่สุด ช่วยปลูกฝังความคิ จิตใจที่ดีให้แก่เด็ก ยามตกต่ำไม่เหลือใคร สิ่งสุดท้ายที่เหลืออยู่ คือ ภรรยา ลูก ครอบครัว

ซึ่งโดยส่วนใหญ่ในวัยเด็กเคยได้รับความรักความอบอุ่นในครอบครัว และเคยได้รับคำ สอนด้านธรรมะพุทธศาสนามาก่อน แต่เมื่อเติบโตขึ้นด้วยความรับผิดชอบหน้าที่ การนำมาใช้ปฏิบัติ อาจห่างหายไป รวมถึงการได้พบเห็นพระภิกษุสงฆ์ปฏิบัติไม่ดีจึงขาดความเลื่อมใส อย่างไม่รู้ตัว เมื่อ ได้เข้ามาอยู่ในเรือนจำแห่งนี้ ทำให้พบว่า หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้านั้นเป็นเรื่องจริง กรรมมี จริง และธรรมะพระพุทธศาสนายังมีความจำเป็นอย่างยิ่งกับสังคมไทย

3. จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า แนวทางป้องกันและแก้ไขอาชญากรรม นอกจาก หลักกฎหมายที่จำเป็นแล้วนั้น การรณรงค์ให้ความสำคัญกับความรักในครอบครัว การปลูกฝังคำสอน ธรรมะให้แก่เด็ก การรู้จักเลือกคบคนดีมีความเป็นกัลยาณมิตร การรักษาศีลธรรม การฝึกเจริญสติ และการแก้ไขปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้เที่ยงตรงมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยลดปัญหาการก่อ อาชญากรรมในอนาคตได้

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

1. การเลือกคบคน (Choosing a Quality of Relationship)

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นนั้นสามารถนำไปสู่การกระทำ ผิดและการก่ออาชญากรรมได้ ดังนั้น บุคคลจึงควรเลือกคบหากับเพื่อนหรือบุคคลที่เป็นคนดีและพิง รักษาไว้ ซึ่งลักษณะคนดีย่อมมีคุณสมบัติเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งกัลยาณมิตรนั้นคือ ผู้ที่ไม่ชักพาเราไป ในทางเสื่อม ตักเตือนยามมีภัย คอยเตือนสติเมื่อเดินไม่ถูกทาง เป็นกำลังใจเมื่อยามท้อแท้ ดูแลยาม ป่วยไข้ เมตตาอ่อนโยน และช่วยเกื้อกูลให้บุคคลมีชีวิตที่ดีขึ้น

2. การสร้างครอบครัวคุณภาพ (Making a Happy Family)

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครอบครัว เป็นสิ่งมีค่าและเป็นกำลังใจสำคัญที่สุด โดยเฉพะยามที่บุคคลพลัดพลั่งทำผิดไม่เหลือใคร ดังนั้น บุคคลจึงควรให้ความสนใจให้ความสำคัญ กับครอบครัว ครอบครัวที่ดีต้องเริ่มต้นจากการช่วยกันสร้างครอบครัวให้มีคุณภาพของสามีและภรรยา

ตั้งแต่ระยะแรก คือ ก่อนแต่งงาน คู่แต่งงานควรเรียนรู้ปัจจัยต่างๆ เช่น ร่างกาย สุขภาพ จิตใจ อารมณ์ นิสัย เพื่อการปรับตัวและการตอบสนองต่อกันอย่างถูกต้อง หลังแต่งงาน ต้องรู้จักปรับตัวเข้าหากัน ไม่ทะเลาะกัน แก้ไขนิสัยไม่ดีของตน เห็นอกเห็นใจ ซื่อสัตย์ ภาคภูมิใจในตัวคู่สมรส

3. ระบบการศึกษาเพื่อการสนับสนุนเด็ก (Educate to Support for Children)

จากการศึกษาวิจัยพบว่า นอกจากปัญหาครอบครัวทำให้ไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนในวัยเด็กแล้วนั้น การศึกษาในไทยไม่มีความน่าสนใจ และเมื่อมีผลการเรียนไม่ดี ไม่เป็นที่ภูมิใจแก่พ่อแม่ ก็ยิ่งทำให้ไม่อยากตั้งใจเรียน ดังนั้น สถาบันและระบบการศึกษาจึงควรมีการออกแบบจัดการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ใช้คำศัพท์ที่เข้าใจง่าย เพิ่มโอกาสให้เด็กทุกคนได้แสดงออกความคิดเห็นและศักยภาพ ไม่ตัดสินเด็กด้วยคะแนนจากเพียงวิชาหนึ่งหรือกิจกรรมหนึ่ง ควรเน้นความเข้าใจ ใส่ใจเด็กเป็นรายบุคคล ช่วยเหลือผลักดันเด็กและรับฟังสิ่งที่เด็กต้องการ

4. ฝึกการเจริญสติ (Practice to Mindfulness)

จากการศึกษาวิจัยพบว่า การควบคุมอารมณ์ มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวก้าวร้าวกรรม ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาแนวทางการเจริญสติ (Mindfulness) เพราะหากบุคคลมีสติ บุคคลจะไม่ผลอ ไม่กระทำการใดเพียงเพราะอารมณ์ ใจเย็น ความจำดี มีทัศนคติที่ดีและไม่ก่ออาชญากรรม เช่น การนั่งหลับตาสมาธิรับรู้แต่เพียงลมหายใจเข้าออก

5. รู้ทุกข์ ดับทุกข์ ตัดความอยากทิ้ง (Be Awareness and Extinguish to suffering, Inhibit Demand)

จากการศึกษาวิจัยพบว่า เหตุแห่งการเกิดการกระทำผิดนั้นเนื่องจากการตามใจตนเอง ไม่รู้ตัวว่า ตนกำลังเดินอยู่บนหนทางแห่งความทุกข์ ทิวให้เกิดการก่ออาชญากรรมและการทำผิดศีลธรรม ดังนั้น จึงควรนำหลักคำสอนธรรมะในเรื่องหลักอริยสัจ 4 มาใช้เพื่อการดับทุกข์ ได้แก่ 1) ทุกข์ มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญกับความทุกข์เป็นธรรมดา 2) สมุทัย สาเหตุแห่งการเกิดทุกข์ ก็คือ ตัณหา ความอยากอันเกิดจากกิเลส 3) นิโรธ คือ การดับทุกข์ ยุติตัณหา หยุดความร้อนในดวงจิตให้จบลง ตัดขาดอย่างสิ้นเชิง 4) มรรค แนวทางการดับทุกข์หรือแก้ปัญหา ตามหลักมรรคมีองค์ 8 เป็นการเอาชนะความทุกข์ ด้วยการกระทำชอบทั้งหลาย

6. ปรับปรุงนโยบายแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพ (Improvement of Rehabilitation Model)

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักโทษประหารทุกรายได้รับผลกระทบหลายด้านจากการได้รับโทษในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางเพื่อการนำไปปรับใช้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

(1) ลดระยะเวลาการจำคุกนักโทษ

เนื่องจากการลงโทษระยะเวลาจำคุกอันยาวนาน ครอบครัวของนักโทษโดยส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านขาดเสาหลักพึ่งพิงครอบครัว ขาดรายได้และต้องเผชิญกับความยากลำบาก ซึ่งผลกระทบนี้ก่อให้เกิดปัญหาภายในครอบครัว นำไปสู่ปัญหาสังคมและอาจนำไปสู่การก่ออาชญากรรมต่อไปได้

(2) ระหว่างจำคุกควรมีงานให้นักโทษได้ทำและมีรายได้

โดยอาจนำระบบเช่าตัวผู้ต้องขัง (Lease System) ที่ได้มีการยกเลิกไปแล้วนั้น กลับมาใช้ แต่ปรับปรุงให้มีการทำข้อตกลงระหว่างเรือนจำกับนายจ้างถึงรายละเอียดค่าจ้าง ความเป็น

ธรรมในการใช้แรงงานนักโทษ งานที่นักโทษต้องรับผิดชอบตามสัญญา บทลงโทษหากนักโทษไม่ทำตามเงื่อนไข อาจคัดเลือคนักโทษที่เป็นนักโทษชั้นดี มีความประพฤติดี ได้มีสิทธิ์ที่จะทำงานฝึกอาชีพ และมีรายได้สะสม โดยเงินที่ได้จากการทำงานนักโทษอาจไม่ได้เป็นผู้เก็บไว้ด้วยตนเอง แต่ทางเจ้าหน้าที่เรือนจำอาจเป็นผู้ที่คอยเก็บรักษาและเมื่อครบระยะเวลา เช่น 1 เดือน จึงทำการโอนให้กับครอบครัวนักโทษ อาจเป็นภรรยา ลูก หรือมารดาของนักโทษ ทั้งนี้ ก็เพื่อเป็นการลดความยากลำบากของครอบครัวนักโทษ และเพื่อลดความเกลียดชังที่อาจเกิดขึ้นนั่นเอง

(3) ชุมชนร่วมมือให้โอกาสนักโทษ

การถูกจำคุกในเรือนจำ มีนักโทษจำนวนมากไม่น้อยที่เกิดความหวาดกลัวประหม่าที่จะกลับคืนสู่ท้องถิ่นสังคมเดิม อาจด้วยการถูกตีตราไปแล้วว่าเป็นคนเลว ดังนั้น จึงควรมีการรณรงค์ให้โอกาสแก่นักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวอีกครั้ง โดยมีการให้ความร่วมมือจากชุมชนและครอบครัว เพื่อการแสดงออกถึงความรัก การให้โอกาส และช่วยผลักดันให้นักโทษกล้ากลับมาใช้ชีวิตเป็นคนใหม่ที่ดีกว่าเดิม ทั้งนี้ ควรมีมาตรการจัดหางานอาชีพเพื่อรองรับแก่นักโทษที่ได้รับการปล่อยตัว รวมถึงการขอความร่วมมือกับเจ้าของกิจการและเพิ่มเจ้าหน้าที่ในการติดตามสอดส่องดูแลความประพฤตินักโทษหลังได้รับการปล่อยตัวให้มีจำนวนมากขึ้น

(4) ใช้มาตรการจำคุกวันหยุดสุดสัปดาห์

การถูกลงโทษจำคุกเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทำให้เกิดผลกระทบต่อครอบครัวของนักโทษในเรื่องของรายได้และการต้องแบกรับภาระเพราะขาดที่พึ่ง ดังนั้น ในกรณีที่มีความผิดไม่ได้อยู่ในระดับร้ายแรงจนถึงขั้นต้องกักขังนักโทษออกจากสังคม ควรมีมาตรการลงโทษ แบบเสาร์อาทิตย์ หรือวันใดวันหนึ่ง เพื่อให้ให้นักโทษได้มีโอกาสกลับไปรับผิดชอบภาระดูแลครอบครัว เมื่อถึงวันนัดหมายให้มารับโทษก็มารายงานตัวและรับโทษตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ โดยอาจมีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) เพื่อการติดตามตัว

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักโทษประหารในเรือนจำเขตอื่นๆ ที่แตกต่างกันออกไป
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักโทษประหารเพิ่มขึ้น
3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ผู้คุมภายในเรือนจำ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลและกำหนดแนวทางในการลดปัญหาการก่ออาชญากรรม

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณพงศ์ พุทธะกุล. (2560). การป้องกันอาชญากรรมในทศวรรษหน้ากับการพัฒนาระบบงานตำรวจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด.
- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม. (2557). เอกสารทางวิชาการรณรงค์เปลี่ยนแปลงโทษประหารชีวิต ตามหลักสิทธิมนุษยชนสากล. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม.
- กรมสุขภาพจิต. (2559). รวบรวมบทความวิชาการการประชุมวิชาการสุขภาพจิตนานาชาติ “สติ วิถีแห่งสุขภาพดี”. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิตโดยสำนักบริหารระบบบริการสุขภาพจิต.

- จันทร์เพ็ญ อมรเลิศวิทย์. (2558). **การจัดระเบียบทางสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 1 (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปิยะนุช เงินคล้าย. (2559). **นโยบายสาธารณะ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฝ่ายทะเบียนเรือนจำกลางบางขวาง. (2560). **ข้อมูลผู้ต้องขังกำหนดโทษประหารชีวิต เรือนจำกลางบางขวาง ข้อมูล ณ วันที่ 1 กันยายน 2560**. เอกสารข้อมูลผู้ต้องขังกำหนดโทษประหารชีวิต. นนทบุรี: เรือนจำกลางบางขวาง.
- พรชัย ชันดี และคณะ. (2558). **ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัยและนโยบายประยุกต์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.
- ศรีสมร สุริยาศศิน. (2554). **จิตวิทยาการฟื้นฟู**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ป.อ. ปยุตโต. (2559). **พุทธธรรมฉบับเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 31. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา.
- สำนักข่าวข่าวสด. (2560). **พ่อใจสลาย! ลูกชายคลั่งยา ทำร้ายแม่ซ้ำในดับสลด สั่งเสียก่อนตายอย่าแจ้งความกลัวลูกติดคุก**. สืบค้นเมื่อ 19 กรกฎาคม 2560. จาก https://www.khaosod.co.th/breaking-news/news_283887
- อุบลรัตน์ เฟื่องสถิตย์. (2557). **จิตวิทยาผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ**. เอกสารประกอบการสอนวิชา PSY 2504. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Braithwaite, J., (1989). **Crime, Shame and Reintegration**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Durkheim, E. (1938). **The Rules of the Sociological Method**. Chicago: University of Chicago.
- Durkheim, E. (1951). **Suicide. (1897)**. Translated by John A. Spaulding and George Simpson, New York: The Free Press.
- Hirschi, T. (1969). **Causes of Delinquency**. Berkeley, CA: University of California Press.
- Hirschi, T. & Michael, J., H. (1977). "Intelligence and Delinquency: A revisionist review", *American Sociological Review* 42: 571-587.
- Inciardi, J., A., Ruth H. & Anne, E., P. (1993). **Street Kids, Street Drugs, Street Crimes: An Examination of Drug Use and Serious Delinquency in Miami**. Belmont, Ca: Wadsworth, Inc.
- John, H., Richard, L. & Jeffrey, S. (2017). **World Happiness Report 2017**. Retrieved from https://s3.amazonaws.com/sdsn-whr2017/HR17_3-20-17.pdf
- The Journal of Rehabilitation. (1995). **Hirschi's Social Control Theory: A Sociological Perspective on Drug Abuse Among Persons with Disabilities**. Retrieved from <http://www2.uvawise.edu/pww8y/Supplement/TheoristsSup/SocControlTh/HirSocConThHiBEnc.htm>

- Merton, R., K. (1938). “**Social Structure and Anomie**”, American Sociological Review 3 (October): 672-682.
- Merton, R., K. (1957). **Social Theory and Social Structure** (rev. ed.) New York: The Free Press.
- Merton, R., K. (1968). **Social Theory and Social Structure**. Glencoe, Ill: The Free Press.
- Ontario Ministry of Children and Youth Services. (2016). **Review of the Roots of Youth Violence: Literature Reviews Volume 5, Chapter 12: Social Control and Self-Control Theories**. Retrieved from http://www.children.gov.on.ca/htdocs/English/professionals/oyap/roots/volume5/chapter12_social_control.aspx
- Sutherland, E., H. (1947). **Principles of Criminology** (4th ed.). Philadelphia: Lippincott.
- Sutherland, E., H. & Donald, R., C. (1978). **Criminology** (10th ed.) Philadelphia: J. B. Lippincott.

